

Lidia Batali

Amintiri din vacanțe Poezii

Ilustrații de Adrian Barbu

căsuța fermecată

Cuprins

A sosit vacanța mare	5
Cosmina	9
Fetițele	10
Vara	12
Pichi	14
Musafirul nepoftit	15
Bunicul meu	16
La circ	17
Copilărie	20
Nuntașii	25
La pescuit	28
Noapte fermecată	30
Rică	31
Invitație	32
Vecinul	33
Puiul de mierlă	35
Amintiri din vacanța mare	37
Balada unui pițigoi	39
În prag de iarnă	40
Moș Nicolae	41
Iarna	42

Omul de zăpadă	43
Scrisoare pentru Moș Crăciun	45
Seară de iarnă	48
Poznașii	49
Poveste de iarnă	51
La derdeluș	52
Ninge-n satul meu, Cosmina	54

– Moș Crăciun, azi, o scrisoare
M-am gândit să îți trimit;
Te aştept cu nerăbdare
Lângă bradu-mpodobit.

Și s-aduci în sănioară
Sacul plin de jucării,
Am să stau la geam, pe seară,
Când răsar stele făclii.

Trebuie să-ți spun îndată:
Frățiorul meu ar vrea
Să-i aduci o ciocolată,
Un pistol și-o acadea.

– Moș Crăciun, azi, o scrisoare
M-am gândit să îți trimit;
Te aştepț cu nerăbdare
Lângă bradu-mpodobit.

Și s-aduci în sănioară
Sacul plin de jucării,
Am să stau la geam, pe seară,
Când răsar stele făclii.

Trebuie să-ți spun îndată:
Frățiorul meu ar vrea
Să-i aduci o ciocolată,
Un pistol și-o acadea.

Ninge-n satul meu, Cosmina,
Cu fulgi moi, ca de mătase.
Felinarele lumina
Și-o revarsă peste case.

Nucul brațele-și ridică
Înspre cer și-n treaga lume,
Iar în curte o pisică
Lasă pe zăpadă urme.

Doi căluți pe drum nechează
Și agale lemne cară,
Iar pe gardul meu se-așază,
Croncănind de zor, o cioară.

Și prin geamul din odaie
Plin cu flori albe de gheăță,
Simt acum luna bălaie
Cum mă mângâie pe față.

Pichi

Să vedeți ce întâmplare
În Cosmina, în sătuc,
Ziua în amiaza mare;
Jos pe labe, sub un nuc,
Cățelușa mea roșcată
Sta rămasă fără glas
Și atunci, îngrijorată,
Am făcut spre ea un pas.

Dintr-odată vine pușcă,
Parcă să vorbească-ar vrea;
Eu mă uit mai bine-n cușcă
Și ce văd jos, pe podea?

O găină cucuiată,
Nepoftită aşadar,
Stând în paie nemîşcată
Luase cușca drept cuibar!

a veni pușcă – a veni în mare vitează (și de-a dreptul).
cucuiat (despre păsări) – care are un moț în vârful capului.

Bunicul meu

Bunicul meu sădește flori,
Mă plimbă printre ele,
Mă ia ades de subsuori
Și mă ridică-n stele.

Bunicul meu e tare blând
Și vorba lui duioasă,
Ca un pârâu domol curgând
La noi se-aude-n casă.

Bunicul meu e minunat
Și pus mereu pe glume,
Povești îmi spune pe-nserat,
Ca el nu-i altu-n lume.

Bunicul meu e înțelept,
Mă-n drumă cu răbdare
Și când mă ține strâns la piept
Simt că-l iubesc mai tare!

